

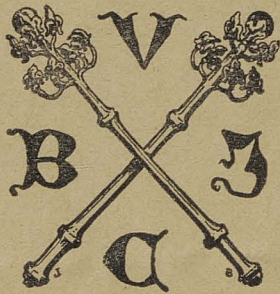

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

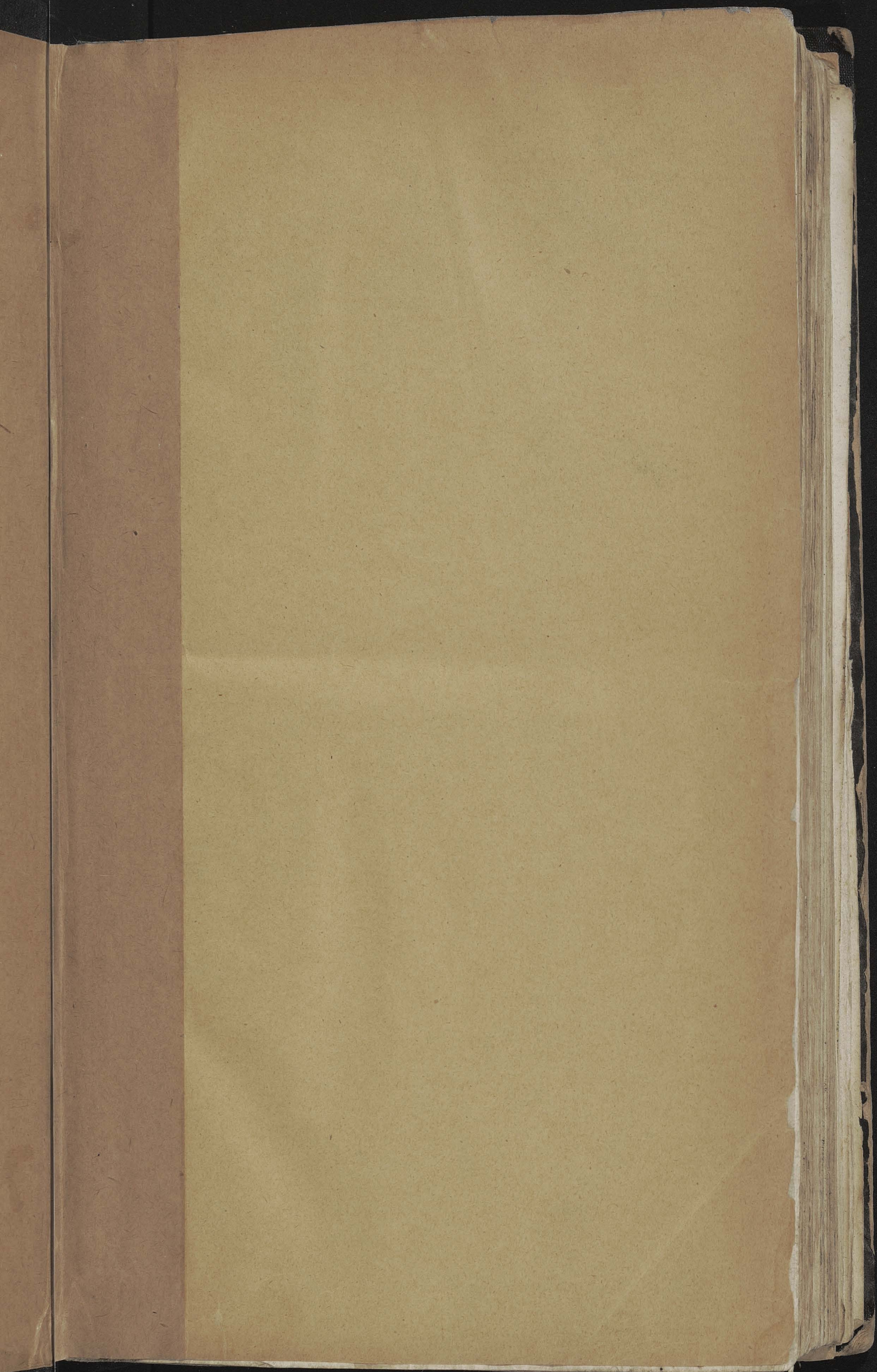
14633
Mag. St. Dr.

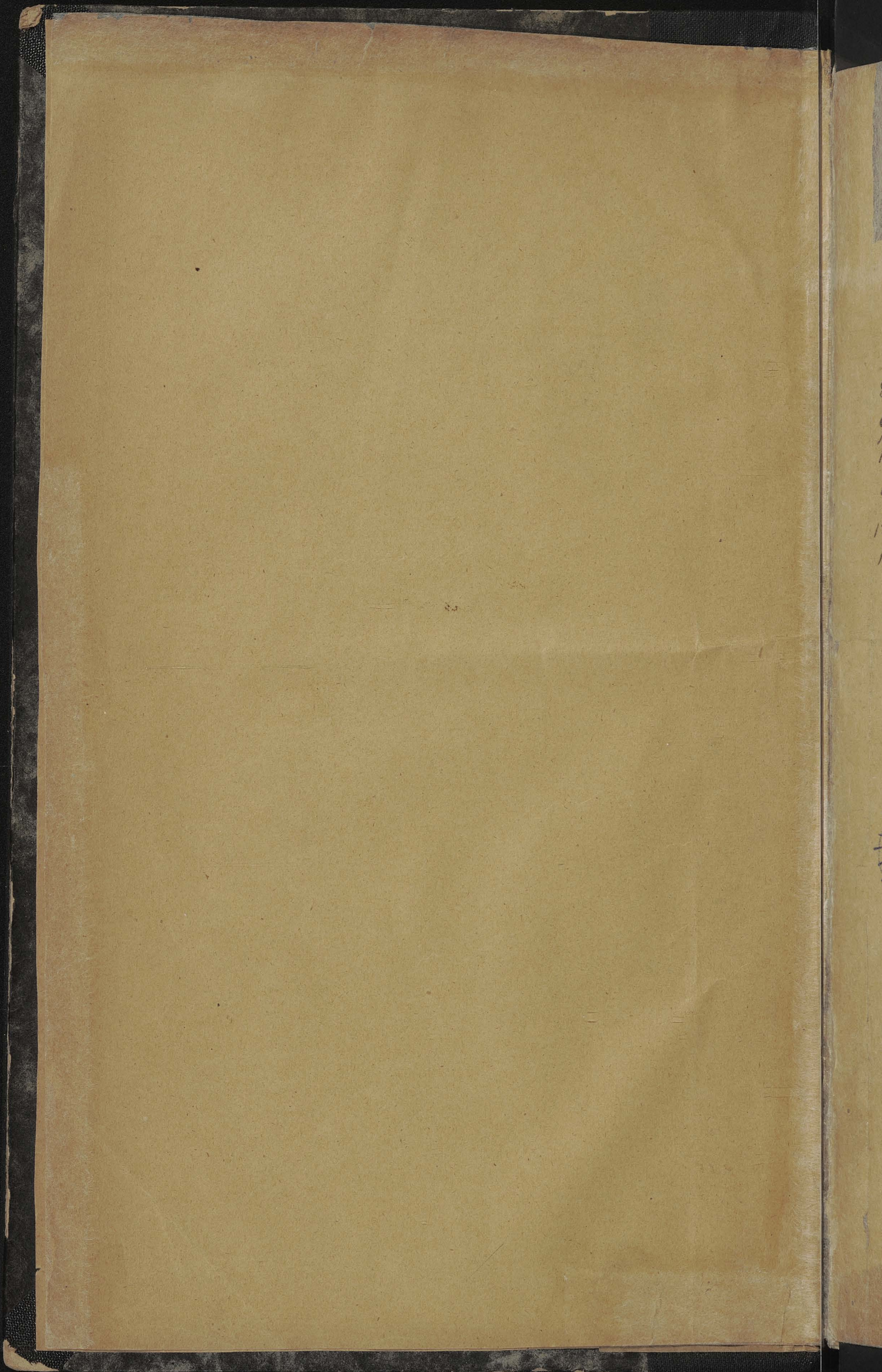
3

III

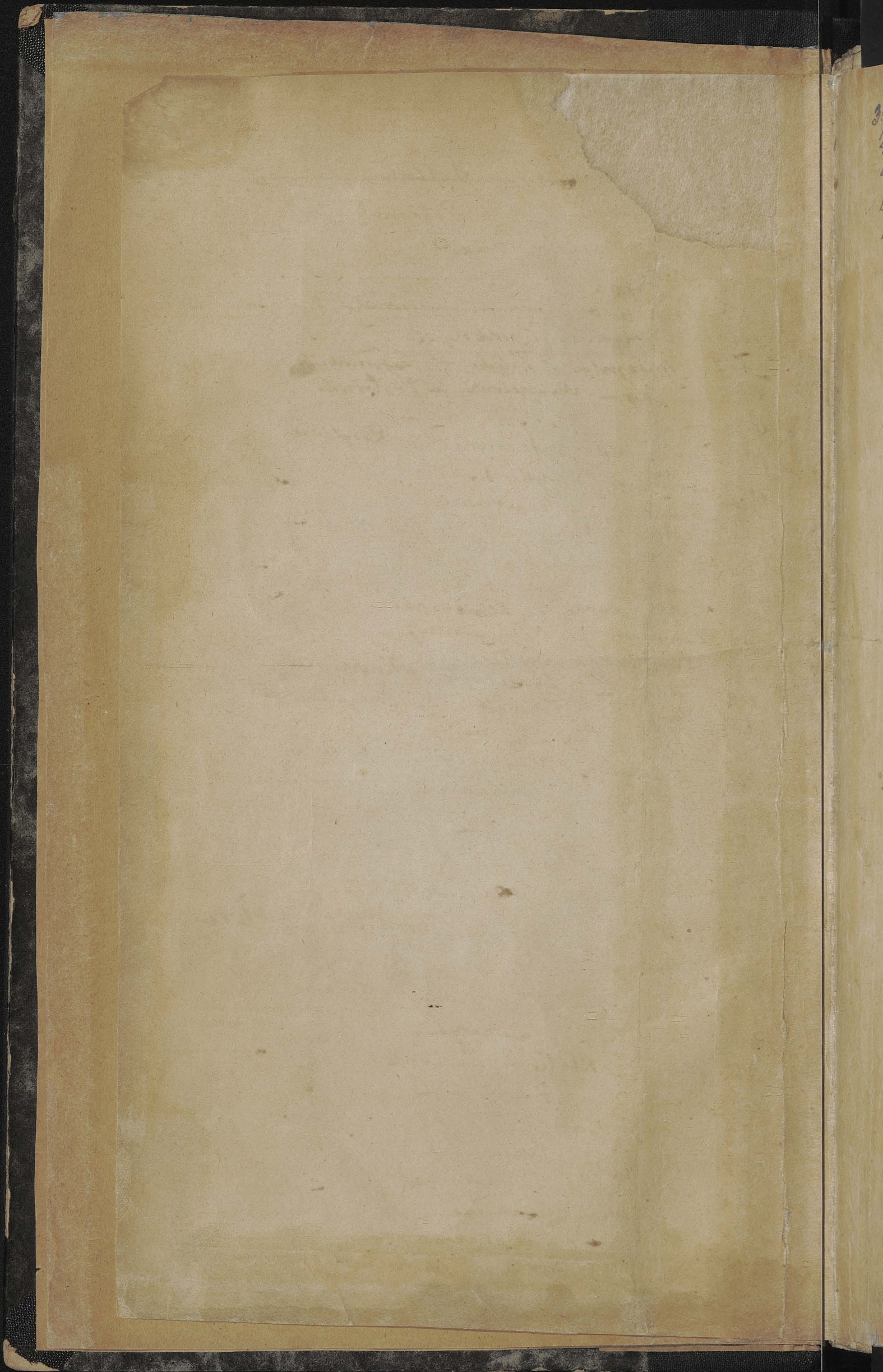

14633

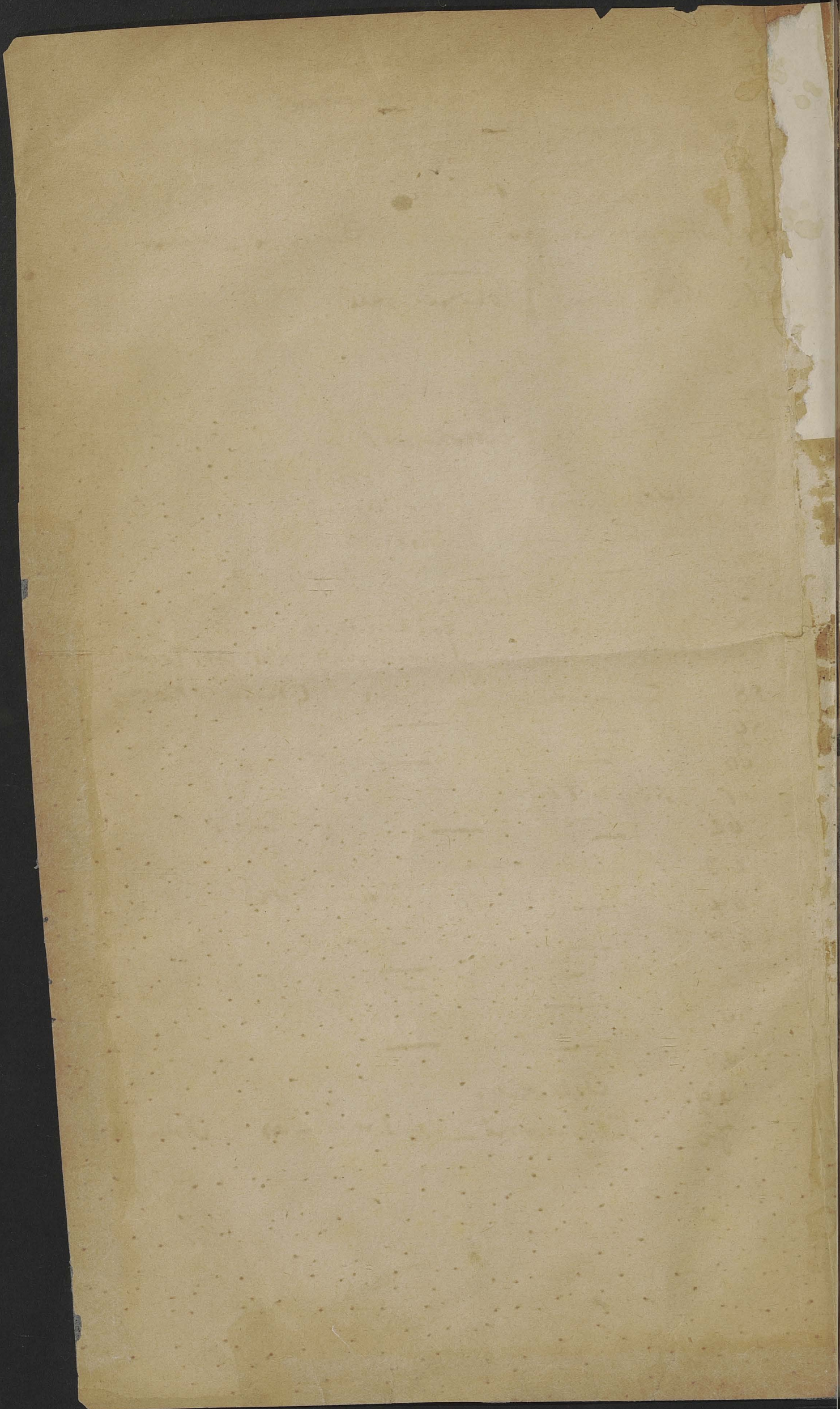

- 3. marus - Sotobulb
- 4. Proryna
- 5. Proryniek - Zdrojewski. Hronowski. Kaniukowicz
- 6. Hronowski - Zabudowycki
- 7. Myszyński - Terleki - Zaburki
- 8. Sompusko - Muszewic - Piotrowski
- 9. — — —
- 10. Dominikanie - Szamotki - Kotyliński
- 11. Gantowicki - Cystersi
- 12. Smyski - Rembowski
- 13. Niemcewicz - Cystersi
- 14. — — — Rembowski
- 15. Rembowski - Gantowicki
- 16. Sierakowski - Rembowski
- 17. Rembowski - Niemcewicz
- 18. Smyski - Cystersi - Kurewski
- 19. Basz - Zdanowicz - Porciembkowska
- 20. Chojewski - Tomkowicz - —
- 21. — — — Chojewski
- 22. Marusko - Kownacey - —
- 23. Chojewski - Jankiewicz - Bogustawski
- 24. — — —
- 25. [Chojewski]
- 26. Tomkowicz - Chojewski
- 27. Kossak - Laskarys - Tyshkiewicz - Plater
- 28. Abramowicz. Laskarys. Hlorain.
- 29. Laskarys - Tyshkiewicz Hlorain.
- 30. Zabietto - Laskarys
- 31. Hlorain. Plater. Laskarys
- 32. — — —
- 33. Laskarysowie
- 34. Laskarys - Melowicki
- 35. Redziwitt - Laskarys
- 36. Kossak - Laskarys
- 37. Plater - Laskarys
- 38. — — — Jwarzkowski Gorymata - Soroka

- 39 - Bonidytyński - Bukarewicz,
 40. Boharewicz - Wollowiczowa
 41. — — — —
 42. — — — —
 43. Pzkalcki - Pucata
 44. Alexandrowicz. Kapelowicz. Domanicki - Tenber
 45. — — — —
 46. Maleciewski - Bernardycki,
 47. — — — —
 48. — — — —
 49. — — — —
 50 - Laniowski, Mokrecki.
 51. — — — — Kociński.
 52. Urbanowicz — Mokrecki
 53. Laniowski — Mokrecki.
 54. — — — —
 55. Jelscy — Lewicki,
 56. Janowski - Wolodkowicz.
 57. Oskierkowie Sukiwicz - Niczabrowski,
 58. Tuhanowski. Sukiwicz Oskierka Korczy,
 59. — — — —
 60. — — — —
 61. Niczabrowscy. — — — — Sukiwicz.
 62. — — — —
 63. — — — — Tuhanowski.
 64. — — — —
 65. — — — — Wolan.
 66. — — — — Tomaszewicz.
 67. — — — —
 68. — — — —
 69. Oskierka.
 70. Tuhanowski — Sukiwicz — Oskierka

1
Z
J
*
P
P
T
C
P
Z

PRODUKT

WSPRAWIE

WW. Paniem Benedyctynek Klasztoru Wileńskiego.

PRZECIWKO:

W. Jmć Panu Buharewiczowi Regentowi Grodz. Min:

W Proźbach:

1mo: O podniesienie i skassowanie Dekretu Ziem: Minskiego, jako nie prawnego, i przeto appellowanego pōspołu z Przywilejem Juris Caduci Ru 1778. 8bra 16. dnia, jako ad malla narrata wyprawionym, i Dekretem Kontumacyinym Trbłkim, jako ex illicito motivo utworzonym.

2do: O uznanie Rehabicyi Wiażyna niegdyś Jeśmanowkiego, tudzież Karczmy i Młynu Tradycyą nie należnie zajętych, i o zaworanie wieczystey Possessyi PP. Benedyctynek całych Dobr Wiażyna, tak tey części, która przez Tradycyą odjęta, jakoteż tey, którą dotąd PP. Benedyctynki posiadują, na mocy Konst: 1775. całość Wiażyna ze wszystkimi przynależnościami dla nich ubezpieczającey.

3tio: O ukaranie JP. Buharewicza za niewolną Prokuracyą Przywileju, za czafu nie regularnego w Ziemstwie Mins: attentowania sprawy, od której należał, i za zły Przewod prawa w Trbłle ex motivo illicito przewidziony, jakoteż o zwrot wydatkow prawnych przed Appellacyą i po appellacyi złożonych.

Dobr Wiażyna w Wttwie Minskim położonych, w jednym obrębie znajdujących się, części jedney byli Dziedzicami Wituńscy, i ci część swojā znaczniejszā z Miasieczkiem Wiażynem ze wsiami Jarmolicze, Pobuzie, i innemi, wyprzedali Pannom Benedyctynkom.

1625. Marca 17 d. w Grodzie Wileń: przyznane, w tymże Ru Aprila 30. do Trbłu przeniesione prawo.

Wkrótce potym Attynencyą Wiażynskā od Alexandra Piotrowicza Pawłowi Jeśmanowi wybytā, od tegoż Jeśmana przykupili.

1626. 9bra 8. dnia drugie Prawo PP. Benedyctynkom służące, oba czytać w Dekrecie Ziem: Min: Ru 1779. Julij 10. wyrażające się od karty 71. do 73.

O którą część od Wituńskich nabytā, i attynencyą od Pawła Jeśmana przykupionā, nie miał sprawy Buharewicz w Ziemstwie, i teraz o nią nie ma. Widzieć oney Aktorstwo dla PP. Benedyctynek ubezpieczone Dekretem Ziem: Min: Roku 1779. w Kategorieach z Zyżemskimi, Ogińskim Wojewodą Trockim, i Derką.

Części zaś drugiey Wiażyna w tymże Obrębie położoney, która przez Owśianego po Cōrce jego do Zakonu wstępującej, jak się poniżej okaże, PP. Benedyctynkom oddana, byli Aktorami Jeśmanowie, czego dowodzi:

1600.

Włkarski Roman

1600. Julii 4. dttne, eorun: 6 w Grodzie Min: przyznane prawo, od Sebestyanowiczow Pawłowi Jeśmanowi wydane, a przy nim Intromiſſya i Regeſtr gruntow po Ruſku piſane z Kopiami Polſkimi ſkładają ſię.

Teyże daty Paweł Jeśman uczynił zamianę z Janem Dubrowiczem, wziął od niego Wiażyn Dubrowieſki, Chwietkowiſki w Szachownicach z gruntami Wiażyna Wituńſkich, teraz Benedyktynek graniczący, a oddał Wiażyn Gierdejowski, Wiltowski, z opisaniem na Regeſtr gruntow zamiennych.

1600. Julii 4. datowane, eorundem 6 dnia w Grodzie Mińskim przyznane Zapisy Zamienne, z Regeſtrami gruntow zamiennych Intromiſſyami w ſztukach 11. ſkładają ſię.

Tenże Paweł Jeśman część Wiażyna nad rzeką Wiażynem leżącego, to jeſt 6. Niw gruntu z ſianożęcią od Jarofza Stanisławowicza Sebeſtyanowicza za 40. kop Grofzy Litewkich przykupił. *W dowod:*

1601. 9bra 13 datowane, tegoż Roku Xbra 7 d. w Trybunale przyznane prawo Oryginalne z Intromiſſyą i Kopiami Polſkimi, *produkuje ſię w ſztukach 5.*

1613. Junii 7. d. Jerzy Jozefowicz Dubrowicz część czwartą gruntow ſwych Wiażyńſkich zamianą wziętych, na tegoż Pawła Jeśmana zrzekł ſię. *Widzieć Prawo Oryginalne z Kopią Polſką.*

Po Pawle Jeśmanie ſpadły Dobra dalſze poſpołu z Wiażynem części jego na trzech Synow: Daniela, Dawida, i benominis Jarofława Jana Jeśmanow.

Którzy Dobrami po-Oycu ſwym ſpadłemi dzieląc ſię, działem wiecznym, całość Wiażyna części ſwojego Aktoſtwa Bratu ſwemu Jarofławowi Jeśmanowi oddali. *W dowod:*

1636. Apr: 1. dnia dattny i w Trble przyznany dział. *Widzieć.*

Jarofław Jan z żoną ſwą Katarzyną Jeśmanowie tenże Wiażyn części ſwego Aktoſtwa Krzyſztofowi Kaweczyńſkiemu Podkomorzemu Miń: za ſummę 10,000. zł: Pol: wiecznością wyprzedali, *w Dowod.*

1637. Julii 17. dattne, 8bra 6. w Trble przyznane Prawo Oryginalne z Inwentarzem, Extraktami do nich, Intromiſſyą i kopią Polſką, *w ſztukach 6. ſkładają ſię.*

Kaweczyńſki Podkomorzy Miń: rzeczony Wiażyn za tęż ſamą ſummę 10,000. zł: Pol: wyprzedał Marcinowi Owſianemu.

1639. Julii 10. dattne, tegoż Ru Xbra 14. w Trble przyznane Prawo z Extraktem i Intromiſſyą. *Widzieć.*

Owſiany, z powodu wſtąpienia Córki ſwey do Kłaſztoru PP. Benedyktynek, takowy Wiażyn tymże Benedyktynekom wiecznym Prawem oddał. *w Dowod.*

1640. Aug: 2. dattne, w Trybunale przyznane Prawo z Extraktem. *Widzieć i Czytać.*

Tym ſposobem części Jeśnianowſkiej Wiażyn z przynależnościami ſwemi, gdy w płynął w Aktoſtwo PP. Benedyktynek, złączył ſię z częścią Wiażyna pierwobytą od Wituńſkich, tudzież przykupił od Pawła Jeśmana, i jedynym od tego momentu ſtał ſię Wiażynem, i zawsze za jeden Wiażyn był mianowany i trzymany, jako do Aktoſtwa jednych PP. Benedyktynek należący, i z teyże części Wiażyna Jeśmanowſkiego ſtała Wieś nazwana Jeśmanowcy. *Przeſwiadczaią o tym następane Munimenta.*

1669. Junii 28. Inwentarz, przez Januſzę Kochańſkiego za Poſeſſyi

sejfy PP. Benedyktynek dla Ekonomia Ich Glinki sporządzo-
ny.

1690. Abjurata Dymow przez PP. Benedyktynek zaprzyię-
żonych. *Czytać te dwa Dokumenta jeden Wiażyn zawierają-*
ca.

Tenże sam jeden Wiażyn Wwdztwie Mińskim położony, z dwóch
częściow składający się Wituńszczyzny i Jeśmanowłczyzny,
w zachodzących Dyfferencyach Dekretem Oczewistym Kom-
promissarskim, między temiż PP. Benedyktynkami, a zeszłą
Soltohubową Generalową Altylleryi Litewskiej od Dóbr oney
Lewkowa, Sielszcza i Wiażyna Słuczyńskiego odgraniczony
i w nierozdzielney sytuacji przy Aktorstwie tychże Panien Be-
nedyktynek zostawiony.

1770. Xbra 13. Dekret Oczewisty Kompromissarski od karty 70. do
76. jako-też od Karty 125. do 232. a za nim Obwodnicę Ko-
morniczą. *Czytać; tudzież na Mappie Wieś Jeśmanowką od*
Owśianego nadaną, a przez Buharewicza Przywilejem niena-
leżnie zakwestyonowaną zowiącą się Jeśmanowcy, pod samym
Miasteczkiem Wiażynem od Wituńskich nabytym w obrębie o-
nego gruntow położoną. Widzieć sub litera B. Miasteczko, a
sub litera G. Jeśmanowcy.

Całego zatym zrzczonego Wiażyna z wymienionych częściow wie-
dne syczonego, nie przerwany ciąg od Prawa Owśianego
Roku 1640. przez lat 135. aż do Roku 1775. były PP. Benedy-
ktyнки spokojnemi Aktorkami i Possessorkami.

§.

Pod czasem takiej ich wieczystey Possyssi stanęła Konst: 1775,
która Aktorstwo PP. Benedyktynek tegoż samego Wiażyna
ze wszystkimi attynencyami utwierdziła, pospołu z funduszem
przez Paca Podkomorzego Litt: na Dobrach Dziśnie i Ostrow-
cu uczynionym. *Czytać też Konst: na karcie 664.*

§§.

W Lat dwie po Konst: 1775. zakłócili Żyżemscy o tenże sam Wia-
żyn, rozumiejąc ony być Wiażynem Słuczyńskim, i przy gwał-
townym najazdzie przez Woźnego Sorokiewicza uformowali
na siebie Intromissją Roku 1777. Maja 30. nie na część od Wi-
tuńskich nabytą, ale na całość Wiażyna PP. Benedyktynek.
Czytać tę Intromissją.

Ztąd się zrodziła sprawa i przyszło do procederu w Ziemstwie Miń-
skim z temiż żyżemskimi o całość wiażyna przez nich Wiażynem
Słuczyńskim mianowanego.

JP. Buharewicz stawiający w Ziemstwie Mińskim, zamówiony od
PP. Benedyktynek i solaryowany, przyjął na siebie obronę
w tey sprawie z Dokumentami na cały rzeczony Wiażyn sobie
powierzonymi.

Pod jego stawaniem, stanął Dekret Akcessoryiny w Ziemstwie Miń-
skim, za żalobą przez niego ułożoną referującą się do Konst:
Aktorstwo Wiażyna PP. Benedyktynkom utwierdzającej, wa-
rujący onym Possesją tegoż Wiażyna, a w samey sprawie In-
kwizycją, tudzież Kopie Spraw i Komportacją Dokumentow,
na Instancyą PP. Benedyktynek przez Żyżemskich nakazują-
cy.

1777. 8bra 31. Dekret Ziemski Miński *czytać; i na nim notacye na ma-*
rynesach Buharewicza. Widzieć i konfrontować z Listem one-
go. Pierwsza jego notacya na Karcie 6. w tych słowach: „

A 2

„ Wa-

„Warunek Possessyi, druga na teyże karcie stronicy drugiey notacya w tych słowach: „zgodnie Zapisani Urzędnicy na Inkwizycyq.

Teyże daty List Buharewicza do Wasilewskiego Kommissarza PP. Benedyktynek z Mińska pisany, w którym donosi: o odejściu sprawy z Zyżemskimi i o pomyslnym Akcesoryjnym Dekrecie z swiego należenia zapadłym. *Czytać onego List.*

Zapewnione PP. Benedyktyнки obroną JP. Buharewicza niespodziewali się takich z jego należenia skutkow, jakich potym doświadczyli z powierzonych onemu Dokumentow żadney dyspucie przez moc Konstytucyi szczegulney Roku 1775. nieulegających.

On bowiem w ten czas, kiedy Proceder z Zyżemskimi podczas jego należenia miał się ku schyłkowi, wyprawił Przywilej Juris caduci w dniu 16. 8bra Roku 1778. z nim się jednak nie popisywał, aż do przypadnienia sprawy finalney z tymiż Zyżemskimi.

Zawołane Aktoraty Zyżemskich z Pannami Benedyktynkami w Ziem: Mińskim do oczowistey rozprawy za żalobami referującemi się do Intromissyi Sorokiewicza Ru 1777. Maja 30. y na fundamencie jey z żądającymi Reindukcpi, nie już do części jedney Wiażyna od Wituńskich nabytey, lecz y do części Jeśmanowkiey, to jest: do całości tegoż Wiażyna PP. Benedyktynek Słuczyńskim Wiażynem tytułowanego. *Czytać żaloby Zyżemskich w Dekrecie Ziemi Mińskim Ru 1779. Julii 10. od karty 17. do 18. w drugim miejscu na karcie 21. w trzecim na karcie 23.*

Tu już Buharewiczowi przeczytawszy żaloby Zyżemskich, albo cofnąć się trzeba było od przyrzeczoney obrony, jeśli chciał mieć sprawę z Benedyktynkami za Kadukiem o część Jeśmanowką tegoż Wiażyna, przez Owśianego Klasztorowi nadaną.

Albo nie cofając się od obrony, bronić całości, a nie części Wiażyna od Procederu Zyżemskich, wedle munimentow powierzonych, całość zachraniającey y Konstyt: 1775. całości Wiażyna strzegącey.

Buharewicz, na którego radzie poległy PP. Benedyktyнки, jako obrońcy Twojego, a który znać był powinien, że niemoże być razem defensorem y Delatorem, jał się, przeciw tego obojga: bo w momencie obrony Dóbr PP. Benedyktynek, stał się naprzeciw ich w niepraktykowanym sposobie Delatorem.

Odbył od PP. Benedyktynek przeciw Zyżemskim y Woźnemu Sorokiewiczowi Replikę, ale nie bez własnego pożytku, bo tego, co dla siebie widział być pożytecznym, nieindukował przeciw Zyżemskim.

Dowodził przez Replikę swoją, że część Wiażyna od Wituńskich nabyta, nie jest Wiażynem Słuczyńskim, y na to indukował Dokumenta.

Ale nie dowodził: że równie część Jeśmanowka Intromissją Zyżemskich nienależnie zaięta, nie jest tymże Słuczyńskim Wiażynem, ani cytował Konstyt: 1775. Wiażyn Panien Benedyktynek zachraniającey, chociaż miał oną w żalobie. *Czytać żalobę w Dekrecie Akcesoryjnym do Konstytucyi referującą się, y za fundament przeciw Procederowi Zyżemskich kładnącą, y czytać Replikę JP. Buharewicza od Benedyktynek w Ziem: Miń: odbywaną, y pisaną przez niego, własną jegoż ręką dla doświadczenia prawdy, jeżeli indukowane Dokumenta części Jeśmanowkiey? y jeżeli cytowana Konstyt: 1775.*

Cóż nato Buharewicz powie? czy, że za niepotrzebne do indukty rozumiał? to mu ta wymówka nie posłuży, kiedy pretensya Zyżemskich równa była do części Jeśmanowskiey, jak y do części Wituńskich, zatym indukta Dokumentow do oboygą częściow równie należała, y kiedy w Akcessorynym czasie, sądząc za fundament Konstyt: szczególną wprowadził do żaloby PP. Benedy- nek niemógł nieznać tego, że taż Konstyt: większym była funda- mentem do oczewistej rozprawy, niżeli do Akcessoryney.

Czy, że taką indukty rozumiał za przeciwną y szkodliwą intereffowi swojemu? to jako znającemu doskonale interes, ani radzić, ani po- deymować się nie należało, a podjąwszy się należeć, bliżey by- ło na ile niesprawiedliwy własny zapomnieć interes, niżeli na obowiązek przyiętyobrony przysięgą zaręczoney.

Mało wszakże to wszystko ważyło u JP. Buharewicza bo w tym samym czasie, kiedy taką dla Panien czynił posługę ku obronie ich inte- resu z Zyżemskim o Wiażyn w Ziemstwie Mińskim intentują- cego się, dwa swoje w delacyi złączył Aktoraty, jeden przeciw- ko Pannom Benedyktynkom w pretensyi za Kadukiem, drugi przeciw Sorokiewiczowi Woźnemu do kassaty Intromissyi y do ukarania onego za tęż Intromissyą w Ru 1777. Maja 30. dnia, chociaż z tymże Woźnym sprawy nie miał y czuć nie mógł krzy- wdy z tej Intromissyi, jako Rokiem pierwo przed jego przy- wilejem, a przeto przed jego nawet pretensorstwem z tegoż przywileju zapossessyi PP. Benedyktynok nastaley.

Nie bez konsekwencyi wszakże to uczynił y po mimo bronienienie PP. Benedyktynok, wystarał się łączenia tegoż Aktoratu bez sprawy z Sorokiewiczem, tylo żeby utworzył dla siebie pro fu- turo motivum, gdy zaydzie od oczewistej rozprawy appellacya *widzieć* te dwa Aktoraty w Dekrecie Ziemskim, jeden na karcie 24. drugi na karcie 41. y *Czytać* przy nich żaloby mianowicie z Woźnym, kędy nie do swojego znim, bo onego nie miał, ale do Benedyktynok procederu referuje się, y *czytać* łączenie na karcie 55.

Z przyłączonego swojego Aktoratu Buharewicz, chociaż należąc od PP. Benedyktynok do sprawy, wiedział o wszystkich Dokumentach ich, jako świadczy jego żaloba z tychże Dokumentow przeciw Benedyktynkom uformowana, przecież nie okazując tego po so- bie, jakby nie wiedział, zażądał na nich komportacyi, y równie z drugimi Pretensorami oną uzyskał. *Czytać Dekret na karcie 55.* Dopełnili PP. Benedyktynki też komportacyą.

1779. Julii 1. Regestr Urzędownie w Ziemstwie Mińskim konnotowa- ny Komportowanych Dokumentow na całość Wiażyna. *Wi- dzieć.*

W reście też komportacyą wiernie dopełnioną juramentem Ewinko- wali. *Czytać Dekret Ziem: od karty 60. do 61. o tym poświadczający.*

§.

Po dopełnioney zatym komportacyi, nastąpił Dekret finalny z po- myślnym aż nadto losem dla JP. Buharewicza, bo nietylko, że za tak nieprzykładne obeyscie się, nie naganiony, ale jeszcze swojogo postępku ziednał approbatę, gdy pomimo Konst: 1775. całość Aktorstwa Wiażyna dla PP. Benedyktynok utwierdza- jącą, za dellacyą, i Przywileiem ad malla narrata wyprawio- nym uzyskał Inekwitacyą do części Jezmanowskiey tegoż Wia- żyna i nad brzmienie teyże Konstytucyi, całość przy PP. Be- nedyktynkach utrzymującey, na rozdzielenie tegoż Wiażyna Exdywizyą.

1779. Julii 10. Dekret takowy Ziemski Miński od karty 92. do 99.
Czytać.

Nie sprawiedliwy zatym Dekret Ziemski Miński, od którego słusznie appellowały PP. Benedyktynki, że im bezprawnie odjął Aktorstwo, i powrotu wydatków prawnych nie sądził.

Buharewicz zaś żadney, jako się dowiodło, nie mając sprawy z Sorokiewiczem Woźnym, żeby miał motywum wciągnięcia sprawy appellowaney w Regestr Taktowy, tym jedynie celem założył przeciw niemu appellacyą. *Czytać oną.*

Tym pretextem, wpisawszy się w Regestr Taktowy z Sorokiewiczem, i przyłączywszy Aktorat z Regestrow appellacyinych z PP. Benedyktynkami, ex Eodem illicito motivo, nad zakaz Konstyt. 1764. sub ullo Titulo ac pretextu spraw Cywilnych do Regestrow Taktowych wciągać pod nie ważnością Dekretow nakazującey, skondemnował też PP. Benedyktynki in Captatum tempus, czyli raczey w złym przewodzie Prawa uzyskał kondemnatę.

1784. 7bra 20. dnia Czytać Excerpt takowey kondemnaty Trybunalskiey.

Za którą, nietylko część pomienioną Jesmanowską Wiażyna bez granic szczególnych jako w ogulnym obrembie będąca, lecz nadto Karczmę Wiażyńską z młynem 3,400. złt: ... Rok inpraty importujące z dalszemi attynencyami części Wiażyna od Witulskich nabytey, przez tradycyą nie słuszną zagarnął. O co wraz przed Trybunał zapozwanym został. *Widzieć wymieszone za pozwuy.*

J.

Należy zatym Dekret Ziemski, jako nieprawny i przeto appellowany, razem z Przywileiem ad malla narrata uzyskanym, wedle Art: 5. z Rozdz: 3. skassować, kondemnatę Trybunalską równie, jako ex illicito motivo i jako w złym przewodzie Prawa uzyskaną wedle Art: 41. z Roz: 4. znikczemnić i wniwecz obrócić.

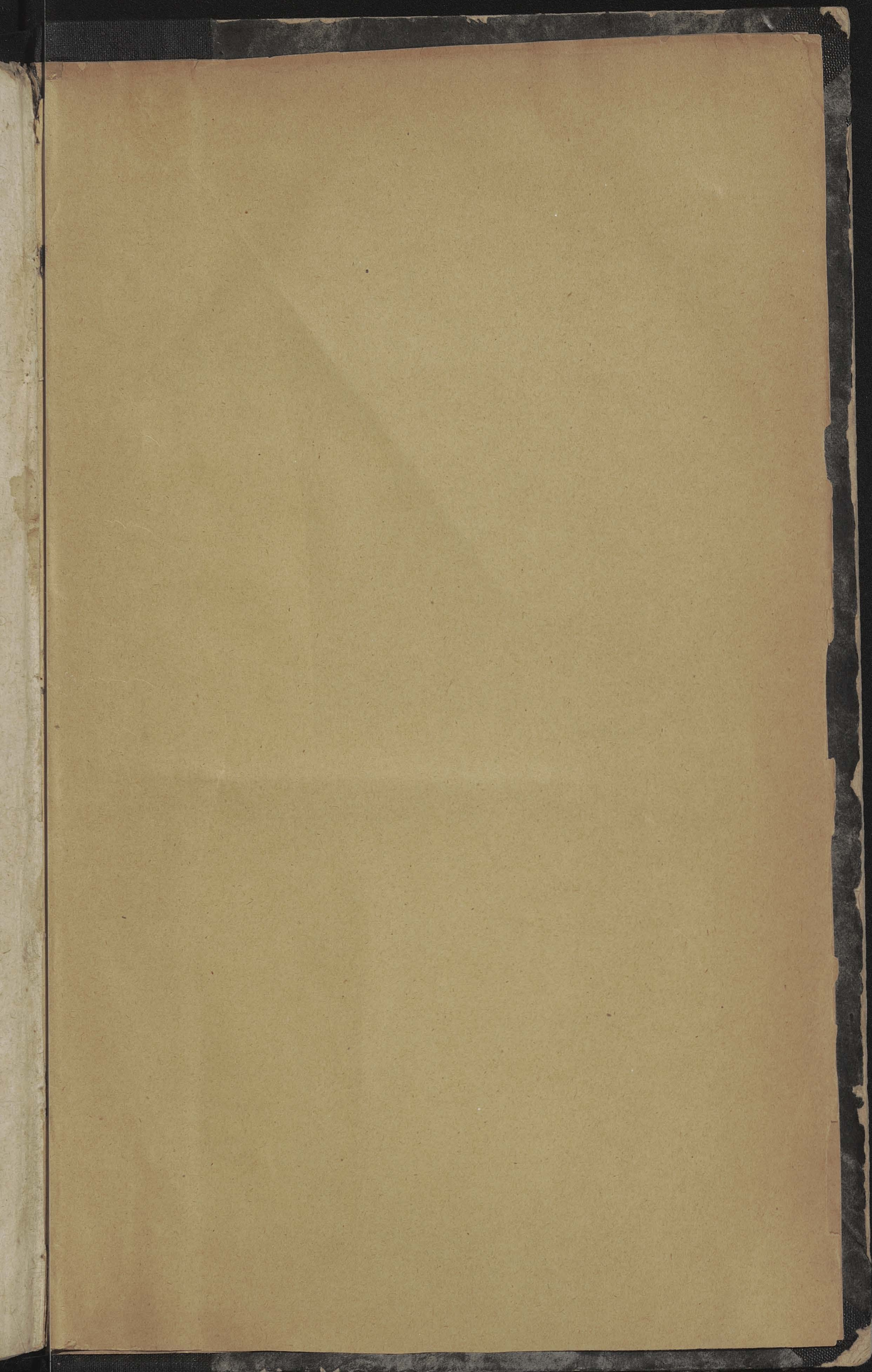
Należy powtórę: Za prokuracyą Przywileiu 1000. złt: wedle Konst: 1633. pod Art: 5. z Rozdz: 3. osobno za zły przewod Prawa, wedle Art: 41. z Rozdz: 4. dwunastą Niedzielami więzy i płaceniem 12. Rubli groszy ukarać.

A względem winy ex officio patrocini dowodnie okazaney.

Lubo wedle Art: 59. z Rozdz: 4. i Konst: 1726. Titulo Agenci JP. Buharewicz zasłużył na ukaranie, oddaiaż wizakże to ad arbitrium iuditij, nie tak celem ukarania, jak barzicy zabieżania, podobnym praktykom.

Należy potrzecie: wedle Art: 40. z Rozdz: 4. dać nieodwłóczną Rehabicyą, rzeczoney części Wiażyna, tudzież Inkwizycyą, kalkulacyą i weryfikacyą, z nakazaniem komportacyi i Extradycyi wziętego na pewnośc płacenia Arędy od Zyda Wiażyńskiego Kontraktu, a post Rehabilitationem całość Wiażyna wedle Konst: 1775. dla PP. Benedyktynek zawarować.

Należy nakoniec: Restytucyą Expensow, wedle Petytow nakazać.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025471

